

عنوان مقاله:

واکاوی مولفه های ارتقاء دهنده ایمنی در فضاهای باز شهری در مقیاس محلات (نمونه موردی محله یوسف آباد در شهر تهران)

محل انتشار:

دومین همایش ملی آتش نشانی و ایمنی شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

رحیم قلیچ خانی - سازمان آتشنشانی و خدمات ایمنی

خلاصه مقاله:

بحث فضای ایمن شهری، از دغدغه های اصلی در حیطه HSE و مهندسی ایمنی است که بسیاری از اندیشمندان این رشته را به سوی خود جذب نموده و توجه آنان را به خود معطوف داشته است. در طول تاریخ، همواره تصور بشر و به تبع آن تعریف وی از فضا، ایمنی و فضای ایمن شهری دچار تغییرات شگرفی گشته است. امروزه اساسا فضای سبز شهری دارای ابعاد و نقش های اجتماعی، کارکردی، احساسی و عملکردی در سطح شهر است؛ هرچند هنوز هم عمده شناخت، تحلیل و طراحی فضای ایمن سبز در شهر های کشور بیشتر با تاکید بر جنبه های صرفا استاندارد شده و با تکیه بر مراجع استاندارد سازی غربی صورت می پذیرد و به محتوای بومی، اقلیمی و فرهنگی خود شهر ها کمتر توجه می شود. هدف از این نوشتار، تحقیق در مورد مفهوم ایمنی در فضای باز شهری در مقیاس محلی و ارزیابی عوامل موثر در ایمنی فضاهای باز شهری است. محدوده مورد مطالعه این تحقیق محله یوسف آباد تهران است جامعه آماری این تحقیق ساکنان این محله می باشند که تعداد آنها 1024 نفر در آمار اعلام شده است و تعداد 102 نفر نیز بعد از محاسبات آماری نمونه گیری شده و پرسش نامه تدوین شده در بین آنها توزیع شده است. در این مقاله نخست مفاهیم ایمنی و فضاهای باز شهری از نقطه نظر ریشه شناسی واژه و تعاریف عملکردی مورد بحث قرار می گیرد و معرفی جامعی از آنها میشود. آنگاه مروری کلی بر ادبیات مرتبط با موضوع طراحی شهری و محلی ایمن و کیفیت های وابسته به آن ارایه خواهد شد. و پرسش نامه و نتایج آماری استخراج شده در آن آمده اند، در انتها نیز به نتیجه گیری از موضوع بحث و ارایه پیشنهادات مرتبط با آن می پردازیم

کلمات کلیدی:

ایمنی، فضاهای باز شهری، محلات شهری، خیابان ها، جداره های کارگاه های ساختمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/690432>

